

[Jørgen Estrup]

get, så stiger de faste udgifter, når de fordeles ud på de enkelte forbrugere, og så er det lidt vanskeligt at se det pædagogiske i forløbet.

Dermed har jeg ikke sagt, at vi vil sige nej til en sådan fordeling, men man skal gøre sig klart, at i den situation, hvor det er de faste udgifter, der er tale om, er det ikke sikkert, at man får den rigtige adfærd; men så får man selvfølgelig nogle besparelser, og det kan måske være meget fornuftigt.

Jeg tror, Fremskridtspartiets ordfører kan huske, at vi har haft den diskussion før, og jeg mindes nogle, der ikke syntes, det var fornuftigt, at vi fik de besparelser. Det kommer vi givetvis til at diskutere igen.

Jeg skal ikke træde mere i den sag, men der er altså en kombination af besparelser og adfærd, som man i hvert fald skal være opmærksom på. Nogle gange bliver det besparelserne, som bliver det væsentlige, og ikke adfærden.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Lys-holm Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg på Kristeligt Folkepartis vegne afvise forslaget. Men jeg vil gerne henvise til boligministerens indlæg, for vi kan godt sige, at vi er enige i hvert fald i den hovedintention, der ligger i Fremskridtspartiets forslag om, at man individuelt skal have mulighed for at betale for sine ydelser. Det er jo den eneste måde, man kan få en retfærdig fordeling på. Den gamle form, hvor man skulle være kollektiv om alting, gav jo ikke ligefrem lyst til at spare, hvis en anden frådsede med tingene.

Så fra Kristeligt Folkepartis side venter vi på regeringens forslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg først sige tak til alle de ordførere, som har opfattet forslaget fra Fremskridtspartiet på den positive måde, som det er ment. Også tak til de ordførere, som giver udtryk for, at de i og for sig er enige i intentionerne. Det, jeg kan konstatere, er, at 89 mandater her i Folketinget er parat til – med visse modifikationer og i enighed i udvalget – at støtte forslaget, som det foreligger nu.

Jeg er nødt til at gøre fru Inger Stilling Pedersen opmærksom på, at forslaget er et beslutningsforslag, det er ikke et lovforslag; så uanset at man vedtager dette beslutningsfor-

slag, kommer man altså til at vente på regeringens lovforslag. Så man kan aldeles udmærket godt, når man er enig i intentionerne, støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag og samtidig afvente det lovforslag, som boligministeren derefter vil få lejlighed til at udarbejde.

Når vi i Fremskridtspartiet har følt, at det var nødvendigt at fremsætte dette forslag, skyldes det jo, som det også fremgår af bemærkningerne, at det jo nu er op imod 4 år siden, et flertal her i Folketinget aftalte, at man skulle have et nyt huslejebegreb, at man ikke længere skulle give boligstøtte til andet end huslejen, og at man var klar over, at med de stigninger, der lå i boligstøtten, var man nødt til at gøre noget ved problemet. Man nedsatte så et målerudvalg, og det har siddet siden.

Jeg skal ikke sige, at Målerudvalget ikke arbejder, og jeg skal gerne medgive – det opdagede jo vi, som sad og skulle lave det i sin tid – at det her var en kompleks sag, men den er dog ikke mere kompleks, end at man skulle kunne have nørket sig færdig på 4 år, hvis man havde haft viljen til det.

Det, man kan gøre ved at vedtage Fremskridtspartiets beslutningsforslag, er at sætte lidt skub i det udvalg, som sidder og arbejder, og pålægge boligministeren at få et sådant lovforslag fremsat; for jeg er overbevist om, at når forslaget til sin tid måtte komme, så vil stort set hele Folketinget slutte op om det, fordi det er fornuftigt både af energipolitiske, miljøpolitiske og mange andre årsager – og naturligvis også af økonomiske årsager. Og jeg vil gerne sige, at Fremskridtspartiet er lige interesseret i alle de formål, som man kan opfylde ved at ændre reglerne på denne måde.

Så jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet, når en så stor del af Folketinget ønsker dette forslag vedtaget inden sommerferien, kan påvirke boligministeren og regeringspartierne, som jo ikke har nogen indvendinger imod substansen. Og uanset at hr. Baadsgaard og jeg og boligministeren kan diskutere bemærkningernes udformning, så er det, vi vedtager herinde i Folketinget, jo naturligvis de to punkter, som står på første side af beslutningsforslaget.

Fremskridtspartiet vil være helt parat til – og det er et svar til hr. Riishøj og til hr. John Vinther – at diskutere alle de ændringer, der måtte være behov for. Det vigtigste er, at vi får et forslag gennemført, som sætter gang i det arbejde,